A⁰. 1840. N⁰. 1.

DONDERDAG, DEN 2den JANUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 31 December 1839.

De Gouvernements Secretaris adverteert bij deze, dat het KOHIER voor de belasting op de Huizen aan *Paramaribo* en derzelver omtrek, opgemaakt uit de door de Commissie tot de Taxatie der Huurwaarde ingeleverde Staten van den 2den Januarij tot en met den 31sten Januarij 1840, ten Kantore van den Kolonialen Ontvanger en Betaalmeester, gedurende de gewone Kantoor-uren, voor elk een iegelijk wien zulks mogt aangaan, ter *visie* leggen zal, en zulks ingevolge het bepaalde bij art. 3 der Wet van den 24/29 April 1837 (Gouvernements-blad c. a. no. 4.)

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Eerste Oproeping.

De Commissie van INSCHRIJVING EN VRIJSTELLING voor de Schutterij van *Paramaribo*, benoemd door Zijne Excellentie den Heere Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal bij Gouvernements Order 10 December 1839, No. 114 | 10, — roept bij dezen op:

Alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, immers zich aldaar bewijsselijk ophouden, of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den 1sten Januarij 1840, den vollen ouderdom van *achttien* jaren zullen bereikt hebben, en alzoo hun *negentiende* jaar zullen zijn ingetreden, en die hun *negen en veertigste* jaar niet zullen hebben bereikt, en alzoo hun *vijftigste* nog niet zullen zijn ingetreden, welke niet reeds in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid, of zij vermeenen mogten, al dan niet tot de vrijgestelde te behooren, met uitzondering nogtans van zoodanige, welke volgens Art. 3 van het *Reglement voor de Schutterij*, gearresteerd den 31sten December 1835 en 13 Mei 1836, van de persoonlijke dienst bevrijd, of van schriftelijke *FINALE VRIJSTELLING* van de voormalige Commissie van Inschrijving en Vrijstelling voorzien zijn.

Zij zal hare *eerste* zitting houden, in het lokaal van het voormalig Gemeente Bestuur, *van des morgens 9 tot 12 uren, op Maandag den 6 Januarij 1840*. Voor de personen wier namen aanvangen met de letters A. B. C. D. E. F. G. en H.— Continueren op *Donderdag den 9 daaraan volgende*, met de letters I. K. L. M. N en O.; — en vervolgens op *Maandag den 13*, met de letters P. tot en met Z.

De voor de Commissie verschijnende, zullen de Letters en het Nummer hunner Woonplaats; en den naam der Straten moeten opgeven.

Paramaribo, den 27 December 1839.

Namens de Commissie van Inschrijvin en Vrijstelling voornoemd,
De Secretaris,
H. BENJAMINS.

ADVERTENTIEN.

De IJKMEESTER alhier, brengt bij deze ter kennis van al degenen, op wien daartoe, bij art. 44 der Publicatie van 19 | 25 November 1828, de verpligting is gelegd, dat hij van en met den 3den tot den 31sten Januarij 1840, ten zijnen huize vaceren zal, tot het IJKEN van ELLEN, MATEN en GEWIGTEN.

Paramaribo, 30 December 1839.

De IJkmeester voornoemd,
D. J. LOTH.

Bij de algemeene bijeenkomst, gehouden op den 12 December 1839, onder *Voorzitterschap* van den Heer G. S. DE VEER, is met eenparige stemmen aangenomen geworden, het navolgende voorstel tot daarstelling van eene Maatschappij tot voorziening in de ordentelijke Begrafenis van personen binnen de stad *Paramaribo* overlijdende, wier bloedverwanten of betrekkingen zich niet alhier bevinden, als anderzins.

1o. Er zal eene Inteekening worden geopend tot bijeenbrenging van eene Jaarlijksche Contributie, welke zal moeten betaald worden op den 1sten Januarij van elk jaar aanvangende met het Jaar 1840.

2°. De Contributies zullen op het tijdstip hiervoren vermeld, moeten bezorgd worden ten huize van den hierna te noemen *Thesaurier*.

3°. Er zal in eene Vergadering te houden door de Heeren Inteekenaren in de maand December van elk jaar, een *President* en vier *Leden* gekozen worden, welke het Bestuur zullen uitmaken, aan wien alzoo de bevoegdheid zal worden toegekend om te beschikken over de fondsen der Maatschappij tot bestrijding van de noodzakelijke Begrafenis-kosten van zulke verlatene personen die geoordeeld worden te vallen in de termen dat de Maatschappij hare Liefdadigheid tot hen behoort uit te strekken. — *Drie* der *Leden* van het Bestuur vereenigd, zullen de bevoegdheid hebben, alle voorkomende zaken af te doen.

De *Thesaurier* zal gehouden zijn bij de jaarlijksche te houdene bijeenkomsten, over te leggen behoorlijke verantwoording van de door hem gevoerde administratie der gelden van de Maatschappij.

4o. Dat de Heeren:

JOHN SAMO,
G. S. DE VEER,
Mr. A. KIKKERT SCHOTBORGH,
MESQUITA —— En
W. GORDON,

het Bestuur zullen uitmaken voor het volgend jaar en de Heer Mr. A. KIKKERT SCHOTBORGH zal worden uitgenoodigd de *honoraire* functien van *Secretaris* en *Thesaurier* op zich te willen nemen.

5o Dat Zijne Excellentie de Gouverneur Generaal zal worden verzocht de bescherming der Maatschappij op zich te willen nemen, en daaraan een naam te geven, alsmede ten behoeve derzelve dispensatie te verleenen van het zegelregt; dat wijders eene Commissie bestaande uit de Heeren JOHN SAMO en Mr. A. KIKKERT SCHOTBORGH, hunne opwachting bij Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal daartoe zullen maken.

6°. Dat het verhandelde in deze Vergadering ééns in ieder der Coloniale Dagbladen zal worden geplaatst om te strekken tot kennisgeving aan het Algemeen.

7°. En dat wijders de Heer G. S. DE VEER, namens de Vergadering zal worden bedankt voor de welwillende leiding aan deze bijeenkomst gegeven.

Te koop bij Inschrijving:

VIJFTIG balen **Schoone Katoen**, van de Plantaadje *Perseverance*.

De inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen ten Pakhuize van de Heeren GARDNER, MACDONALD & Co., tot MAANDAG, den 6den Januarij 1840, des voormiddags ten 10 uren, alwaar de monsters voor een ieder ter bezigtiging zijn; zullende het hoogste bod (mits goedgekeurd), worden aangenomen.

Paramaribo, 31 December 1839.

(43839) WM. MACINTOSH *qq.*

(43840) De ondergeteekenden adverteren, dat, ingevolge Contract tusschen hen aangegaan en geteekend te *Amsterdam*, in dato *zeven* October en te *Paramaribo*, den *zesden* December 1839, hunne *AFFAIRE* onder de Firma van

M. en S. A. WITTERING,

van *primo* Januarij 1840 blijft continueren.

Paramaribo, 31 December 1839.

M. ABRAHAMS WITTERING.
H. J. A. WITTERING.

(43841) Bij de ondergeteekenden is te bekomen, behalve de gewonelijke bij hen voorradige **Artikelen**, ook de volgende:

Opregte Engelsche VUURSTEENEN (*fire Bucks*); IJZEREN SUIKER-TESTEN (*Carrons*); IJZEREN BRANDSTAVEN; BANDIJZER voor Rum- en Schuimvaten; Engelsche STRIJKIJZERS; bladen dubbeling KOPER; bladen dik KOPER.

GALLIP OLIE, GESPONNEN HENNIP (*Gaskett and Sponjarn*) en Russische TALK voor Stoommachinen en Molens.

KOFFIJZAKKEN- en KATOENZAKKENDOEK van diverse breedte.

14voets SUIKERHOEPELS; potten en vaatjes SUIKERKALK; SLIJPSTEEENN in soorten; PATENT- en LIJN OLIE.

Alsmede fijn IERSCH LINNEN en fijne ENGELSCHE DRIL.

Paramaribo, 31 December 1839.

M. & S. A. WITTERING.

J. H. CORDUA,

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 27sten December, het Schip de Jonge Jan, Kapt. F. Guijt Jr., van Rotterdam, (laatst van Madera), hebbende 55 dagen reis.

Idem, het Schip Adolph Frederik, Kapt. G. Zwanenburg, van Amsterdam, hebbende 50 dagen reis.

Den 30sten, het Schip Phoenix, Kapt. Jacob Job Gorter, van Amsterdam, hebbende 45 dagen reis.

Idem, de Nd. Am. Bark St. Elena, Kapt. Samuel Sayward van Gloucester, hebbende 20 dagen reis: Passagiers: de Heer J. D. Crol met deszelfs Echtgenoote en Samuel H. Gibson.

Idem, de Engelsche Sloep Sylph, Kapt. J. G. Caple, van Berbice, hebbende 6 dagen reis; Passagiers: de Heer W. van Meerten en Majufvrouw Jacoba Woelfing.

Mengelingen.

Maria Meunier.

I.

Eene diepe verslagenheid heerschte in eene landhoeve, nabij het dorp Délimont, in de omstreken van Rijssel gelegen. Een zwakke en blinde grijsaard, op een bankje aan den haard gezeten, stortte tranen, terwijl eene vrouw overluid snikte, een' jongeling, van eene korte en tengere gestalte, aan haar hart drukkende. Op eenigen afstand van deze groep stond een jong meisje. Zij weende niet, maar bewaarde een somber stilzwijgen; hare groote zwarte oogen schenen op dit hartroerend schouwspel gevestigd, zonder hetzelve nogtans op te merken.

»Morgen — morgen, mijn kind, zal ik u niet meer zien," jammerde de vrouw.

»En ik zal uwe stem niet meer hooren," sprak de blinde grijsaard.

»Het jaar 1812 is ons noodlottig," hernam de moeder; »in Januarij is uw broeder overleden, die in het opzigt over de boerderij u had kunnen vervangen; in Februarij verloren wij eene van onze beste koeijen; in April een felle vorst, van hagelbuijen gevolgd; en in deze maand Mei, waarin gij en uwe zuster geboren zijt, trekt gij een laag nommer en wordt gij misschien voor eeuwig aan onze liefde ontrukt.

Allen sneuvelen niet in den oorlog, moeder," antwoordde de jongeling, eene onverschilligheid veinzende, waar tegen zijn verbleekt gelaat en bevende lippen te zeer getuigden.

»Het is waar, mijn zoon; maar toch zeer weinigen komen terug."

»Lieve moeder! tracht toch moed te vatten! Maria blijft u immers over," zeide Jacob te vergeefs eene hand naar zijne zuster uitstrekkende, welke steeds stilzwijgend en onbewegelijk staan bleef.

»Ach, brengen wij niet den korten tijd, die ons overblijft, in nuttelooze klagten door. Morgen, vóór het opgaan der zon, moet ik naar Rijssel. Ik beloof u dikwijls te schrijven; en ook gij zult mij dikwijls tijding zenden. Maria zal mij schrijven...., niet waar Maria?" volgde Jacob, naar haar toegaande. »Spreek dan toch Maria...."

Maria knikte droevig en stilzwijgend. Jacob fluisterde haar in, haar ter zijde nemende: »Ik wil morgen vóór den dag vertrekken, vóór dat mijne ouders op zijn. Beloof mij, mij te wekken; beloof mij ook, voor mij, mijne Madelaine vaarwel te zeggen; troost haar, zeg, dat ik terug zal komen, ik wil haar niet zien, want hare tranen zouden mij allen moed benemen."

»Ik beloof het u, mijn broeder," antwoordde Maria, met eene gesmoorde stem.

»Het wordt laat," zeide de grijsaard, op een' plegtigen toon; »doch vóór dat wij ons ter ruste begeven, wil ik u mijnen zegen schenken; want op mijne jaren behoort men niets tot den volgenden dag uit te stellen."

Jacob knielde voor zijnen vader, en diens bevende handen kussende, legde hij ze op zijn hoofd.

»Mijn vader," sprak hij, »zegen mij; dit zal mij geluk aanbrengen."

Eensklaps ijlde Maria naar den grijsaard, en naast haren broeder nederknielende, was het, of zij dezen den vaderlijken zegen wilde ontrukken.

»Jaloersche Maria!" riep Jacob uit, als met eenigen wederzin voor haar plaats makende.

Een zucht, van een' onbeschrijfelijken blik vergezeld, was Maria's eenig antwoord.

»Wees eerlijk, mijn zoon," sprak de grijsaard met ontroering, »wees uwen pligt getrouw. De Meunier's zijn wel arm, en sedert vele geslachten landbouwers, maar velen hunner hebben met eer gediend, en allen, welken rang of graad zij in het leger verworven hadden, hebben in hunne geboorteplaats hun leven geëindigd. Mijn zoon, moogt gij, even als zij, eenmaal tot ons terugkeeren! O, mogen mijne handen nog eenmaal op dit hoofd rusten.... mijn mond u zegenen.... en mijne armen zich openen, om u aan mijn hart te drukken! o mijn kind!....

De ontroering belette hem verder te spreken. Twee kleine handen plaatsten zich zacht op die van den grijsaard, en deden haar glijden van het eene hoofd op het andere.

»Gij zijt het, Maria," zeide de oude man, »gij verlangt ook den zegen van uwen vader.... maar voor u is het morgen tijds genoeg."

»Morgen!" herhaalde Maria. »En wie weet, wat er morgen kan gebeuren?"

»Het is waar, mijne dochter.... ontvang dus ook mijnen zegen; ja, beiden, »vervolgde de grijsaard, zijne twee handen uitstrekkende; »o Hemel verhoor het gebed, waarvan mijn hart vol is voor hun beider heil!"

II.

Een jongeling met den ransel op den rug, ging den volgenden morgen vroeg het dorp door, om zich naar Rijssel te begeven, en groette weemoedig de weinige dorpelingen, die hij ontmoette.

Te Rijssel aangekomen, vond hij zijn detachement, gereed om te vertrekken, op het marktplein vereenigd. »Er ontbreekt alleen Jacob Meunier," zeide de chef de bataillon, de lijst naziende.

»Hier ben ik!" riep eene zachte stem.

Alle zijne kameraden zagen hem met verwondering en een' spottenden glimlach aan. Een hunner een groot en dik jongeling met een' zwaren baard, naderde den loteling.

»Onze kameraden," zeide de spotboef, »zenden mij tot u, om u te vragen, of gij niet iets zeer gewigtigs hebt vergeten?"

»Wat bedoelt gij?" vroeg de jongeling met verwondering.

»Zij wilden weten, of gij uwe scheermessen wel hebt medegebragt.

»Kameraad wilt gij mij beleedigen?"

»Volstrekt niet," antwoordde de ander, met eene geveinsde blooheid: »Ik zou niet durven."

»Maar ik ben niet bevreesd voor u," hernam Jacob, op zulks een' vasten toon, dat zijn tegenstander verbaasd bleef. »Ik ben jong.... ik ben zwak.... maar moed vergoedt het gemis van kracht; en velen, die een' zwaren baard hebben, ontbreekt het daaraan, verstaat gij? Voor het overige, beleedig ik niemand, maar laat mij ook door niemand tergen."

(Het vervolg en slot hierna.)

Schepen in Lading.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.